

نوذرشفیعی، استاد دانشگاه و متخصص شبه قاره

از رویکرد کشورهای آسیایی در جنگ آمریکا علیه ایران می گوید

احتیاط به جای صف بندی

گفت و گو

گروه دیپلماسی - کشورهای آسیای جنوب شرقی در بنبوحه بازاریابی معادلات منطقه‌ای به تعبیر نوذر شفیعی استاد دانشگاه و متخصص شبه‌قاره، نه در پی ورود مستقیم به میدان منازعه‌اند و نه مایل به قرار گرفتن در صف‌بندی‌های سخت قدرت؛ بلکه با تکیه بر الگوی «هچینگ» یا سیاست «پوشش ریسک»، می‌کوشند میان فاصله‌گذاری سیاسی و صیانت از منافع شان توازن برقرار کنند.

شفیعی معتقد است، این کشورها اگرچه از تبعات بحران بر بازار انرژی، تجارت و زنجیره تأمین نگران‌اند، اما ترجیح می‌دهند با بهره‌گیری از مسیرهای جایگزین و دیپلماسی محتاطانه، هزینه‌های جنگ را مهار کنند؛ رویکردی که در موارد ضروری می‌تواند به همکاری‌های محدود اما منطقی با ایران نیز منتهی شود. در این میان، دهلی‌نواز یک‌سوی نگران پیامدهای بحران بر بازار انرژی و تولید داخلی است و از سوی دیگر، بر پایه منافع ملی، امکان گسترش تعاملات با تهران در حوزه نفت و محصولات پتروشیمی را همچنان محفوظ نگه می‌دارد.

در شرایطی که تنش‌ها و درگیری‌های نظامی علیه ایران مورد توجه جهان است، نقش و موضع کشورهای آسیایی اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. با توجه به این شرایط، رویکرد کشورهای آسیایی، به‌ویژه کشورهای جنوب و جنوب‌شرقی آسیا نسبت به این جنگ چیست و چه عواملی برنوع واکنش آنها تأثیرگذار خواهد بود؟

به‌طور کلی، منظور من از «برخی کشورهای آسیایی» در اینجا بازه‌ای از هند و پاکستان تا کشورهای شرق و جنوب‌شرقی آسیا را دربرمی‌گیرد. این کشورها، به‌ویژه در آسیای جنوب‌شرقی، معمولاً رویکردی در سیاست خارجی دارند که از آن با عنوان «هچینگ» (Hedging) یاد می‌شود. این واژه در اصل به معنای «صون‌سازی» یا «پوشش ریسک» است. بر همین اساس، نوعی دیپلماسی را دنبال می‌کنند که می‌توان آن را «دیپلماسی با فاصله‌گذاری متعادل» نامید. مفهوم کلی این رویکرد آن است که این کشورها تعاملی ندارند

در بحران‌ها مستقیماً وارد شوند یا دیگر تبعات ناشی از بحران‌ها را در نظر بگیرند. در شرایطی که تنش‌ها و درگیری‌های نظامی علیه ایران مورد توجه جهان است، نقش و موضع کشورهای آسیایی اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. با توجه به این شرایط، رویکرد کشورهای آسیایی، به‌ویژه کشورهای جنوب و جنوب‌شرقی آسیا نسبت به این جنگ چیست و چه عواملی برنوع واکنش آنها تأثیرگذار خواهد بود؟

به‌طور کلی، منظور من از «برخی کشورهای آسیایی» در اینجا بازه‌ای از هند و پاکستان تا کشورهای شرق و جنوب‌شرقی آسیا را دربرمی‌گیرد. این کشورها، به‌ویژه در آسیای جنوب‌شرقی، معمولاً رویکردی در سیاست خارجی دارند که از آن با عنوان «هچینگ» (Hedging) یاد می‌شود. این واژه در اصل به معنای «صون‌سازی» یا «پوشش ریسک» است. بر همین اساس، نوعی دیپلماسی را دنبال می‌کنند که می‌توان آن را «دیپلماسی با فاصله‌گذاری متعادل» نامید. مفهوم کلی این رویکرد آن است که این کشورها تعاملی ندارند

در بحران‌ها مستقیماً وارد شوند یا دیگر تبعات ناشی از بحران‌ها را در نظر بگیرند. در شرایطی که تنش‌ها و درگیری‌های نظامی علیه ایران مورد توجه جهان است، نقش و موضع کشورهای آسیایی اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. با توجه به این شرایط، رویکرد کشورهای آسیایی، به‌ویژه کشورهای جنوب و جنوب‌شرقی آسیا نسبت به این جنگ چیست و چه عواملی برنوع واکنش آنها تأثیرگذار خواهد بود؟

به‌طور کلی، منظور من از «برخی کشورهای آسیایی» در اینجا بازه‌ای از هند و پاکستان تا کشورهای شرق و جنوب‌شرقی آسیا را دربرمی‌گیرد. این کشورها، به‌ویژه در آسیای جنوب‌شرقی، معمولاً رویکردی در سیاست خارجی دارند که از آن با عنوان «هچینگ» (Hedging) یاد می‌شود. این واژه در اصل به معنای «صون‌سازی» یا «پوشش ریسک» است. بر همین اساس، نوعی دیپلماسی را دنبال می‌کنند که می‌توان آن را «دیپلماسی با فاصله‌گذاری متعادل» نامید. مفهوم کلی این رویکرد آن است که این کشورها تعاملی ندارند

در بحران‌ها مستقیماً وارد شوند یا دیگر تبعات ناشی از بحران‌ها را در نظر بگیرند. در شرایطی که تنش‌ها و درگیری‌های نظامی علیه ایران مورد توجه جهان است، نقش و موضع کشورهای آسیایی اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. با توجه به این شرایط، رویکرد کشورهای آسیایی، به‌ویژه کشورهای جنوب و جنوب‌شرقی آسیا نسبت به این جنگ چیست و چه عواملی برنوع واکنش آنها تأثیرگذار خواهد بود؟

به‌طور کلی، منظور من از «برخی کشورهای آسیایی» در اینجا بازه‌ای از هند و پاکستان تا کشورهای شرق و جنوب‌شرقی آسیا را دربرمی‌گیرد. این کشورها، به‌ویژه در آسیای جنوب‌شرقی، معمولاً رویکردی در سیاست خارجی دارند که از آن با عنوان «هچینگ» (Hedging) یاد می‌شود. این واژه در اصل به معنای «صون‌سازی» یا «پوشش ریسک» است. بر همین اساس، نوعی دیپلماسی را دنبال می‌کنند که می‌توان آن را «دیپلماسی با فاصله‌گذاری متعادل» نامید. مفهوم کلی این رویکرد آن است که این کشورها تعاملی ندارند

در بحران‌ها مستقیماً وارد شوند یا دیگر تبعات ناشی از بحران‌ها را در نظر بگیرند. در شرایطی که تنش‌ها و درگیری‌های نظامی علیه ایران مورد توجه جهان است، نقش و موضع کشورهای آسیایی اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. با توجه به این شرایط، رویکرد کشورهای آسیایی، به‌ویژه کشورهای جنوب و جنوب‌شرقی آسیا نسبت به این جنگ چیست و چه عواملی برنوع واکنش آنها تأثیرگذار خواهد بود؟

به‌طور کلی، منظور من از «برخی کشورهای آسیایی» در اینجا بازه‌ای از هند و پاکستان تا کشورهای شرق و جنوب‌شرقی آسیا را دربرمی‌گیرد. این کشورها، به‌ویژه در آسیای جنوب‌شرقی، معمولاً رویکردی در سیاست خارجی دارند که از آن با عنوان «هچینگ» (Hedging) یاد می‌شود. این واژه در اصل به معنای «صون‌سازی» یا «پوشش ریسک» است. بر همین اساس، نوعی دیپلماسی را دنبال می‌کنند که می‌توان آن را «دیپلماسی با فاصله‌گذاری متعادل» نامید. مفهوم کلی این رویکرد آن است که این کشورها تعاملی ندارند

میان ایالات‌متحده آمریکا و چین شوند. آنها بسیاری از تحولات و پدیده‌های نظام بین‌الملل را ناشی از رقابت میان این دو قدرت می‌دانند. از همین رو، تلاش می‌کنند روابط خود را هم با چین و هم با ایالات‌متحده آمریکا در سطحی متعادل حفظ کنند. در واقع، حفظ توازن در روابط خارجی یکی از اصول کلیدی سیاست خارجی آنهاست. به همین دلیل، هرگونه همراهی با آمریکا در موضوعاتی مانند بحران خلیج فارس می‌تواند به عنوان نشانه‌ای از ورود به رقابت‌های ژئوپلیتیکی میان آمریکا و چین تلقی شود. بر این اساس، این کشورها قاعده‌تازان ورود به بحران‌ها به شکلی که در راستای منافع یا خواسته‌های ایالات‌متحده آمریکا تعبیر شود، پرهیز می‌کنند. به بیان دیگر، همان راهبرد و دیپلماسی مبتنی بر «فاصله‌گذاری متعادل» که تاکنون در پیش گرفته‌اند، آنها را به سمت اجتناب از جانبداری و حفظ موازنه در چنین شرایطی سوق می‌دهد.

در چهارچوب تنش‌های نظامی میان ایران، ایالات‌متحده آمریکا و اسرائیل، سیاست «فاصله‌گذاری متعادل» کشورهای آسیایی به‌ویژه در جنوب‌شرقی آسیا تازمانه‌ها در عمل اجرا شده و آیا این کشورها توانسته‌اند بی‌طرفی خود را در این بحران حفظ کنند؟

تا اینجا، همین روندی که اشاره شد تا حد زیادی محقق شده است. کشورهای آسیای جنوب و جنوب‌شرقی، در نهایت موضعی که اتخاذ کرده‌اند، بیشتر در حد ابزار نگرانی نسبت به تداوم بحران و تأثیر آن بر اقتصاد جهانی بوده است. رویکرد آنها به‌گونه‌ای نبوده که به صورت جانبدارانه به سمت ایالات‌متحده آمریکا یا ایران متمایل شوند؛ نه موضعی آشکار که به نفع ایران داشته‌اند و نه علیه آن. در این حال، در مواردی که ضرورت اجاب

کرده و حقوق بین‌الملل و منافعشان اقتضا داشته، در برخی حوزه‌ها به نفع ایران عمل کرده‌اند؛ برای مثال، در چهارچوب آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و در موضوع پرونده هسته‌ای ایران، این کشورها در قالب جنبش عدم تعهد از مواضع ایران حمایت کرده‌اند. آنها تحولات مرتبط با ایران را تا حدی به عنوان تجربه‌ای برای آینده خود نیز در نظر می‌گیرند؛ به این معنا که چنین سناریوهایی ممکن است برای خودشان نیز رخ دهد.

در مورد جنگ علیه ایران نیز از منظر حقوقی بیشتر بر سیاست خویش‌نوازی، عدم مداخله و دعوت طرف‌ها به حل‌وفصل مسالمت‌آمیز اختلافات تأکید داشته‌اند. همین سطح از موضع‌گیری را نیز اگر بخواهیم ارزیابی کنیم، تا حدی به سود ایران بوده است. البته چند کشور مهم مانند اندونزی و مالزی وجود دارند که انتظار می‌رفت در چهارچوب نگاه جهان اسلام مواضع صریح‌تری به نفع ایران اتخاذ کنند؛ برای نمونه، اندونزی در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در مقطعی به سود ایران رأی داده است. با این حال، اگر این کشورها نمی‌توانند به‌طور آشکار از ایران حمایت کنند، بخشی از آن به ملاحظات آنها در روابط با ایالات متحده آمریکا بازمی‌گردد.

ناباید فراموش کرد که منطقه آنها از نظر امنیتی حساس است، نگرانی‌هایی درباره چین وجود دارد و آمریکا از نگاه خودشان یک عامل مزاحم‌تر مهم به شمار می‌رود. بنابراین، آنها نمی‌توانند سیاستی را در پیش بگیرند که به‌طور مستقیم در تقابل با آمریکا قرار گیرد. در مجموع، از آغاز جنگ تاکنون چه در حوزه‌هایی مانند خرید و فروش نفت و چه در موضع‌گیری‌های سیاسی نشانه‌های مختلفی از این «استقلال راهبردی» و تلاش برای حفظ توازن در رفتار این کشورها قابل مشاهده است.

در میان کشورهای آسیایی، هند به عنوان یکی از شرکای مهم و نیز از خریداران اصلی نفت ایران شناخته می‌شود؛ با توجه به تحولات اخیر، موضع این کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید و تا چه حد این روابط بر نوع واکنش دهلی‌نو تأثیر گذاشته است؟

هند از جمله کشورهای است که «استقلال استراتژیک» را در دست‌ورگار سیاست خارجی خود قرار داده است. برای مثال، زمانی که ایالات‌متحده آمریکا انتظار داشت هند در جریان جنگ روسیه و اوکراین اقدام روسیه را محکوم کند، هند این کار را انجام نداد. همچنین، در برابر فشارهای آمریکا برای مشارکت در تحریم‌های روسیه نیز مقاومت کرد.

این موارد نشان‌دهنده جوله‌هایی از استقلال استراتژیک در سیاست خارجی هند است. با این حال، باید توجه داشت که هند از دهه ۱۹۹۰ به بعد در عمل به بلوک غرب نزدیک شده و روابط گسترده‌ای با آمریکا و همچنین اسرائیل برقرار کرده است. در عین حال، همان‌طور که گفته شد، اصل استقلال استراتژیک همچنان در سیاست‌گذاری این کشور نقش دارد. به عنوان نمونه، هرزمان که هند تشخیص دهد می‌تواند از طریق گفت‌وگو سازنده با ایران منافع خود از جمله تأمین امن انرژی از مسیر تنگه هرمز را تضمین کند، وارد تعامل و مذاکره با ایران می‌شود. در عمل، اگرچه استقلال استراتژیک مبنای سیاست خارجی هند است، اما در بسیاری از موارد این کشور به عنوان بخشی از «غرب سیاسی» نیز عمل کرده است. در این میان، منافع ملی هند نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. هند یکی از تولیدکنندگان بزرگ دارو و محصولات کشاورزی در جهان است و بحران در تنگه هرمز و اختلال در تأمین انرژی، علاوه بر اقتصاد جهانی، اقتصاد هند را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. حتی در حوزه دارو، که هند به تولید ارزان‌قیمت مشهور است، این بحران‌ها بر روند تولید اثر گذاشته‌اند. بنابراین، هندی‌ها بر اساس منافع ملی خود ممکن است با ایران وارد تعاملاتی شوند که زمینه صادرات نفت و سایر محصولات پتروشیمی به هند را فراهم کند. در مجموع، هند در این بحران سیاستی محتاطانه و عمل‌گرایانه را در پیش گرفته است.

در تکمیل این بحث باید گفت که هرگونه درگیری مستقیم میان ایران و ایالات‌متحده آمریکا می‌تواند پیامدهای اقتصادی گسترده‌تری برای هند به همراه داشته باشد. اول، افزایش ناگهانی قیمت جهانی نفت که بخش قابل‌توجهی از آن از مسیر تنگه هرمز عبور می‌کند، هزینه واردات انرژی هند را به‌شدت بالا می‌برد و به کسری تراز تجاری و فشار بر ارزش پول ملی این کشور منجر می‌شود. دوم، اختلال در مسیرهای کشتیرانی و افزایش هزینه‌های بیمه و حمل‌ونقل دریایی، زنجیره تأمین کالاهای اساسی و صنعتی هند را با مشکل مواجه می‌کند.

از سوی دیگر، صنایع حیاتی هند از جمله پالایشگاه‌ها، پتروشیمی، حمل‌ونقل و حتی تولید برق به واردات پایدار انرژی وابسته‌اند و هرگونه بی‌ثباتی در عرضه می‌تواند رشد اقتصادی این کشور را کند کند. همچنین، افزایش هزینه انرژی به‌طور غیرمستقیم بر بخش کشاورزی نیز اثر می‌گذارد، چرا که قیمت سوخت، کود و حمل‌ونقل محصولات افزایش می‌یابد. در حوزه خارجی در هند نیز تحت تأثیر قرار دهد، زیست‌انطباقی ژئوپلیتیکی معمولاً باعث احتیاط سرمایه‌گذاران می‌شود. به همین دلیل، هند تلاش می‌کند با حفظ توازن در روابط خود و پرهیز از تشدید تنش‌ها از منافع اقتصادی‌اش در برابر تبعات این بحران محافظت کند.

بیش

ایران
هوش مصنوعی
ارزشی روزنامه ایران از سال ۱۳۹۲ در اختیار شماست
<https://chat.irannewsaper.ir>

چاپخانه مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
مشاور و مجری کلیه خدمات چاپی
چاپ اقساط ۲ ورقی ۴ رنگ
پلیت ستر ۴/۵ ورقی / برش و تاکنی روزنامه
۸۴۷۱۱۵۰۵-۷

آدرس دفتر:
تهران، خیابان قنبرزاده، ابتدای خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸

آدرس چاپخانه:
چهار دانگه، انتهای خیابان سینجرگاز

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۵/۸۸۰۰/۰۵ تک مرحله‌ای

بانک قرض الحسنه مهر ایران

دهند (مبلغ مذکور به هیچ عنوان عودت داده نخواهد شد).
هزینه آگهی بر عهده برنده مناقصه است.
نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: بانک قرض الحسنه مهر ایران، دارای شماره ثبت ۳۱۲۱۸۱، شناسه ملی: ۱۰۱۰۳۵۰۹۸۶۸، کد اقتصادی: ۹۸۳۸۹۳۸۳۱۹۸۴۱۳، کدپستی: ۱۵۸۱۷۷۳۱۱۱، به نشانی: تهران، خیابان طالقانی، نرسیده به تقاطع مفتح، نبش کوچه مژده‌ی، پلاک ۲۰۴.
بر این اساس متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت اسناد مناقصه، با در دست داشتن معرفی‌نامه و کارت شناسایی معتبر و همچنین مطابق با شرایط فوق به دبیرخانه مناقصه و مزایده خیابان میرزای شیرازی، نبش کوچه شهدا، پلاک ۲۲۷، طبقه ۴ مراجعه کنند.

بیمه‌ای بانک، نسبت به انتخاب شرکت بیمه معتبر و واجد صلاحیت از طریق برگزاری مناقصه عمومی تک مرحله‌ای اقدام نماید.

مهلت دریافت اسناد مناقصه، حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۰

مهلت تحویل پاکت‌ها، حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۱ و به آدرس تهران، خیابان میرزای شیرازی، نبش کوچه شهدا، پلاک ۲۲۷، طبقه ۴ دبیرخانه مناقصات و مزایده‌ات بانک قرض الحسنه مهر ایران، می‌باشد.

متقاضیان جهت دریافت اوراق مناقصه باید نسبت به واریز مبلغ ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به‌شماره حساب ۳۰۰۱۰۲۹۵۴۳۷۰۲-۳۰۰۱۰۲۹۵۴۳۷۰۲، شماره شبای ۳۳۷۰۲۹۵۴۳۷۰۲-۳۰۰۱۰۲۹۵۴۳۷۰۲ از طریق شعب بانک قرض الحسنه مهر ایران، به‌نام اداره کل تدارکات و پشتیبانی اقدام کرده و اصل رسید آن را هنگام دریافت اوراق تحویل دبیرخانه مناقصه و مزایده

آگهی مزایده عمومی املاک و مستغلات

صندوق تعاون روستایی ایرانیان

به استناد صورتجلسه مجمع عمومی سهامداران مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ شرکت تعاونی صندوق تعاون روستایی ایرانیان در نظر دارد نسبت به فروش املاک خود از طریق برگزاری مزایده اقدام نماید.

۱- نام و نشانی مزایده‌گزار: شرکت تعاونی صندوق تعاون روستایی ایرانیان به‌شماره ثبت ۳۵۲۸۶۵ به آدرس تهران، خیابان فلسطین شمالی (شهید هنیه)، پایین‌تر از زرتشت، کوچه موسوی، پلاک ۱۸، طبقه ۵، واحد ۱۴، تلفن ۰۲۱۸۸۹۷۹۴۰۴-داخلي ۲۱ (ساعت ۹:۰۰ الی ۱۴:۰۰)

۲- موضوع مزایده: فروش شش دانگ شش باب آپارتمان مسکونی به انضمام پارکینگ و آسانسور به آدرس تهران، خیابان فلسطین شمالی (شهید هنیه)، پایین‌تر از زرتشت، کوچه موسوی، پلاک ۱۸ به‌نام صندوق تعاون روستایی ایرانیان به مشخصات ذیل:

که به رؤیت پیشنهاددهنده رسیده است و از اوصاف کمی و کیفی آن کاملاً آگاه است و هیچ گونه عذر، بهانه و یا اعتراضی از این بابت پذیرفته نخواهد شد.

واحد شماره	مساحت و مشخصات ثبتی	قیمت کارشناسی (ریال)
واحد شماره یک	پلاک ثبتی: ۳۷۴۵/۶۰۹۶	۱۷۵/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰
واحد شماره دو	مساحت: ۹۲/۱۳ مترمربع	۱۵۹/۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰
واحد شماره سه	پلاک ثبتی: ۳۷۴۵/۶۰۹۸	۱۲۹/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰
واحد شماره پنج	مساحت: ۶۵/۱۸ مترمربع	۱۶۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
واحد شماره هشت	پلاک ثبتی: ۳۷۴۵/۶۱۰۱	۱۶۷/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰
واحد شماره نه	مساحت: ۸۰/۲۱ مترمربع	۱۳۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰

مهلت دریافت اسناد مزایده تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹ صندوق به آدرس تهران، خیابان فلسطین شمالی، پایین‌تر از زرتشت می‌باشد که می‌بایستی در مهلت مقرر و در ساعت اداری (۹:۰۰ الی ۱۴:۰۰) به نشانی شرکت مراجعه نمایند.

مهلت تسلیم پاکت تا پایان وقت اداری ۱۴۰۵/۰۲/۲۲ در محل دفتر مرکزی صندوق به آدرس تهران خیابان فلسطین شمالی پایین‌تر از زرتشت کوچه موسوی پلاک ۱۸ می‌باشد.

تاریخ بازگشایی پاکت در تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۸ ساعت ۹ صبح در دفتر مرکزی روستایی می‌باشد.

آگهی ابلاغ

بدین وسیله به اطلاع می‌رساند، نظر به اینکه پرونده افراد ذیل در هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان دانشگاه علوم پزشکی ایران در دست بررسی می‌باشد، به علت عدم دسترسی در آدرس اعلامی، به جنابعالی ابلاغ می‌گردد که از تاریخ نشر آگهی حداکثر ظرف مدت ده روز فرصت دارید تا با مراجعه به دفتر این هیأت ضمن رؤیت ابلاغیه، دفاعیه کتبی خود را به همراه مدارک مورد استناد به دفتر هیأت واقع در:

تهران - ما بین بزرگراه شیخ فضل‌اله نوری و شهید چمران - ستاد مرکزی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران طبقه پنجم اتاق ۵۳۹ تسلیم نمایید.

۱- آقای علی بهرامی (کارشناس آزمایشگاه - رسمی) - مرکز آموزشی درمانی حضرت علی اصغر (ع)
۲- خانم مریم احمدی (کارشناس بهداشت محیط - رسمی) - شبکه بهداشت و درمان رباط کریم
۳- آقای سجاد شریف حسینی (پرستار - رسمی) - مرکز آموزشی پژوهشی و درمانی فیروزگر
۴- خانم هانیه توکلی (پرستار - رسمی) - آموزشی درمانی حضرت فاطمه (س)
۵- خانم فاطمه احمدی (کارشناس مراقب سلامت ماما - رسمی) - شبکه بهداشت و درمان شهر قدس
۶- آقای محمد حسن امیری (متصدی امور دفتری - رسمی) - دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ایران
۷- عصمت امانی کناره (کارشناس مسئول بهداشت حرفه‌ای - رسمی) - شبکه بهداشت و درمان شهریار

هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری دانشگاه علوم پزشکی ایران